

ΤΟ 12 ΣΕΛΙΔΟ ΕΝΘΕΤΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

- **Κοσμος on air** με την Ελένη Καβάδα: Greek Voice of Sweden Radio – η ελληνική φωνή στη Σουηδία ΣΕΛ 21
- Μια σύντομη αναδρομή με προσωπικές εμπειρίες: ο παροικιακός Τύπος τα τελευταία 50 χρόνια. Γράφει ο Γιώργος Χατζηβασιλης ΣΕΛ. 17
- **ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ:** Μπ. Ράκης: Χουανίτα, η κόρη του ζωγράφου από τη Σάμο ΣΕΛ. 18
- **ΘΕΑΤΡΟ:** Γρηγόρης Χρονόπουλος: Ένα κλωνί βασιλικό ΣΕΛ. 19
- **ΓΙΩΤΑ ΚΡΙΑΗ:** Ο τελευταίος γεωργός ΣΕΛ. 29
- **ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΛΛΑΔΑ 2021:**
Επισημάνσεις, Διαπιστώσεις, Προτάσεις: Δημήτρης Συμεωνίδης JP. Μέρος 2ο ΣΕΛ. 32

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ | 2 ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΕ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ, ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ, ΖΩΔΙΑ

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ

Ο παροικιακός Τύπος τα τελευταία 50 χρόνια

“Εφημερίδα δεν είναι ένα άσπρο χαρτί μουτζουρωμένο με μελάνι για να τυλίγουμε τα σκουπίδια. Είναι ζωντανό πράγμα που πρέπει να σε βόμαστε γιατί είναι δάσκαλος που σε διδάσκει, δημόσιος κήρυκας που σε ενημερώνει, επιθεωρητής που ελέγχει τα πάντα, διασκεδαστής για να σε ψυχαγωγεί, πιστός φίλος που σου κρατά παρέα και τέλειο συμπλήρωμα τού καφέ”.

Αναπολώντας το χθες, αρχίζοντας με το σήμερα

Στον «Κόσμο» μας που κρατάτε τώρα στα χέρια σας αρχίζει η δημοσίευση μιας σειράς κειμένων που αφορούν τις εμπειρίες μου στον παροικιακό Τύπο τα τελευταία 50 χρόνια περίπου. Οπωσδήποτε δεν τόλμησα να καταγράψω την ιστορία των εφημερίδων μας στο Σίδνεϊ γιατί δεν είμαι αρμόδιος και άλλωστε, αν κάποιος άλλος συνάδελφος έγραφε τις δικές του εμπειρίες πιθανότατα να ήταν πολύ διαφορετικές.

Πριν, όμως, αρχίσουμε το ταξίδι στο παρελθόν θα μιλήσουμε για το σήμερα με τον κορονοϊό, επειδή ο Τύπος γενικά σε όλο τον κόσμο είναι ένα από τα μεγάλα εμπορικά θύματα της Πανδημίας, μετά τον Τουρισμό, τις επιχειρήσεις κλπ. Φυσικά, «Ο Κόσμος» δεν ήταν στο απυρόβλητο και δέχτηκε σοβαρό πλήγμα από τα κυβερνητικά μέτρα απομόνωσης τού πληθυσμού στα σπίτια του. Γι' αυτό, ήδη πάρθηκαν οι πρώτες αποφάσεις από τον εκδότη, Σπύρο Χαλαλάμπους και τον διευθυντή Γιάννη Δραμιπινό, για να εξασφαλιστεί το μέλλον της εφημερίδας μας, ενώ εκατοντάδες ξενόγλωσσες εφημερίδες σταμάτησαν να κυκλοφορούν και μόνο στο διαδίκτυο μπορούν να τις διαβάσουν τώρα οι αναγνώστες τους.

Όμως, στην πραγματικότητα, για την κρίση στον Τύπο παγκοσμίως και στον ομογενειακό Τύπο ειδικότερα, δεν ευθύνεται μόνο η Πανδημία, γιατί η φθορά είχε αρχίσει προ πολλού και για πολλούς λόγους.

Μια συνηθισμένη άποψη για την μείωση στην κυκλοφορία των ομογενειακών εφημερίδων μας είναι πως λόγω ηλικίας πεθαίνουν οι αναγνώστες τους, αλλά εγώ διαφωνώ επειδή οι ηλικιωμένοι συμπάροικοι που πεθαίνουν ως επί το πλείστον δεν αγόραζαν εφημερίδες.

Οι ηλικιωμένοι μας αντιμετωπίζουν συνήθως προβλήματα όρασης και κινητικότητας που τους εμποδίζουν να διαβάζουν, ή να πηγαίνουν στα εφημεριδοπωλεία για να τις αγοράσουν. Ακόμη, σαν συνταξιούχοι, ίσως δεν έχουν τη δυνατότητα να ξοδεύουν περισσότερα από δέκα δολάρια για ν' αγοράζουν εφημερίδα κάθε ημέρα. Αλλωστε, οι ομογενειακές εφημερίδες μας αντιμετωπίζουν και πανίσχυρους «εχθρούς» που τους κλέβουν αναγνώστες και διαφημίσεις. Τους ελληνικούς ραδιοσταθμούς που λειτουργούν ολόκληρο το 24ωρο, αλλά και τα ελληνικά καλωδιακά τηλεοπτικά κανάλια, που κρατούν όμηρους τους πιθανούς αναγνώστες και διαφημιστές μας.

Μπορείτε, λοιπόν, να φανταστείτε μια ομογένεια χωρίς εφημερίδες; Υποκειμενική σίγουρα η δική μου άποψη πως οι εφημερίδες μας είναι απαραίτητες για την ομογένεια πριν αφομοιωθεί τελείως στο αγγλοσαξονικό περιβάλλον. Τα ραδιοφωνικά και καλωδιακά προγράμματα δεν μπορούν να αντικαταστήσουν τις εφημερίδες, εκτός από την αμεσότητα στις ειδήσεις.

Οι εφημερίδες, όμως, δεν προσφέρουν μόνο ειδησεογραφία, γιατί έχουν διαφορετικές προτεραιότητες, κυρίως τη ζωή της ομογένειας με ρεπορτάζ για τις εκδηλώσεις της, με τα μεγάλα και όχι τόσο μεγάλα έργα της, ακόμη και με τις κηδείες και μνημόσυνα, ή την ψυχαγωγία με ξένα κείμενα, μυθιστορήματα, σταυρόλεξα, πλούσιο αθλητικό ρεπορτάζ και φυσικά την αρθρογρα-

φία, τις αναλύσεις των ειδήσεων κλπ., κλπ., που συνοδεύονται από μυριάδες φωτογραφίες.

Σίγουρα, κάποια στιγμή στο μέλλον, οι εφημερίδες θα αναγκαστούν να προσαρμοστούν στις ανάγκες των αυστραλογεννημένων μας με αγγλικές σελίδες, όπως πρωτοπόρησε «Ο Κόσμος» στο παρελθόν με το περίφημο ένθετο “Young World”, της αξέχαστης Τζόαν Μεσσάρη.

Πάντως, ένα πρόβλημα που θα πρέπει να αντιμετωπιστεί από τις εφημερίδες στο μέλλον θα είναι το τεχνικό και συντακτικό προσωπικό. Γιατί τα παιδιά και εγγόνια μας θα προτιμούν να ασκήσουν τη δημοσιογραφία σε μεγάλα αγγλόφωνα εκδοτικά συγκροτήματα με καλύτερους μισθούς και συνθήκες εργασίας, αλλά και για την φήμη με την προβολή που θα αποκτήσουν.

Όμως, ας σταματήσω εδώ τις προφητείες γιατί όλοι ξέρουμε τι είναι οι μετά Χριστόν προφήτες! Το σήμερα, ασφαλώς είναι δύσκολο για όσους αναλάβαμε την μεγάλη ευθύνη να συνεχίσουμε την πλούσια παράδοση των ομογενειακών εφημερίδων και κυρίως για τους εκδότες που θα πρέπει να επωμιστούν το οικονομικό κόστος.

Γι' αυτό, η μείωση των εκδόσεων κάθε εβδομάδα είναι μονόδρομος, επειδή ουκ εν τω πολλώ το ευ και είναι προτιμότερη μια πολύ καλή έκδοση την εβδομάδα από έξι μέτριες εκδόσεις φτιαγμένες στο άρπα - κόλλα.

Προτιμότερο για τον συνταξιούχο και το κόστος μιας ή δύο το πολύ εφημερίδων την εβδομάδα παρά έξι, αλλά και για τους διαφημιστές.

Νομίζω, λοιπόν, πως αρκετά γράψαμε για το σήμερα και το αύριο, όμως κύριο μέλημά μας δεν είναι το σήμερα, ούτε το αύριο, αλλά οι προσωπικές μου εμπειρίες στον παροικιακό Τύπο τα τελευταία 50 χρόνια, που θ' αρχίσετε να διαβάζετε την προσεχή Παρασκευή. Και ελπίζω να τις βρείτε εξαιρετικά ενδιαφέρουσες!